

לידיעת כל קורא:

אתמול שלחתי מכתב אישי למר אברהם ליפשיץ המחמ"ד הארצי, אתו אני שומר על קשרים מצויינים, אנושיים כיהודיים זה שנים רבות, ושמחתי במינוי. לאור מאמרים מומלצים זוועתיים שהיו באתר משרדו בשם אי אלו דמויות כביכול חינוכיות, מאמרים שאחד יותר מחברו אכול כפירה זוועתית, כתבתי לו את המכתב המצ"ב. האתר 'כיפה', ללא רשותי, ללא בקשה, ללא כל פנייה **הרשה לעצמו לפרסם מה שהיה נוח לו מלפרסם מתוכו**, והוא הביקורת החריפה שלי **תוך השמטה מגועלה של סיבות ביקורתני**. אין זה מעשה הנבלה הראשון מסוג זה כלפיי מצד אתר זה. הוא התמחה כבר במאמציו להכפיש אותי ולסכסך באופן מעורר סלידה מצד אנשים המתיימרים להיות יראי שמיים. אין לי כל בעייה שעמדתי תתפרסם, כי דאגתי לחינוך ילדי ישראל וליראת שמיים שלהם גוברת בעיני על כל שיקול אינטרסנטי (אני מקווה). לכן אני רואה לנכון לפרסם את המאמר בשלמותו, כך שידע כל קורא לא רק את סיבות ביקורתני, אלא גם גודל הנבזות והשנאה אליהן חתר דוקא בימי בין המיצרים אלה אתר זה, תוך בורות ועם-הארצות, התנהגות שאין לה כל קשר עם תורה ויר"ש, ומסתמא ברוב חוצפתו ינסה עוד בימים האלו לפטם את קוראים בדרשות מלהיבות נגד שנאת חנם! יראה הקורא וישפוט.

חיפה, מוצש"ק פר' פנחס, כ"ה בתמוז התשע"ב
לכ' מר אברהם ליפשיץ הי"ו
מחמ"ד - משרד החינוך של מדינת ישראל

שלום רב,

אני מבין שאישיות חדשה מונתה מטעמך על מנת לטפל בחינוך התנ"ך בממ"ד במדינת ישראל, ובאמתחתה תכניות חדשות. למשמע הודעות אלה ציפינו ש'הישן יתחדש והחדש יתקדש'. והנה שמבט שטחי על חלק מהחומר שהוצג באתר של משרדך גרם שאחזתנו פלצות. והנה מספר דוגמאות:

א. המאמר על אברהם אבינו: מדובר במאמר כפרני שזה זמן רב לא ירדה אישיות המתיימרת להיות דתיה לדיוטה כה שפלה בכפירתה, כפירה בתורה שבכתב וכפירה גדולה לאין ערוך יותר בתושבע"פ. הקב"ה חדל להיות ה', ונעשה פריט ('האל'), אברהם אבינו חדל להיות אישיות אידיאלית, והינו נעשה אחד העם שרק עיסוק מוסרי ילדותי, נחלת כל גוי עלי אדמות מאפיין אותו. חרף ההצהרה האלהית 'עקב אשר שמר אברהם משמרתו וישמור מצוותי חוקותי ותורתיי', המחבר אינו מהסס לטעון שמעולם לא שמר מצוות. אם אין זו כפירה בה' אלהי ישראל ובתורתו, כי כפירה אינני יודע מהי. בירידתו מצרימה נעשה 'עברייך' משום שירד ללא הרשאה, והנה זה פלא (המחבר האומלל הזה אינו מצטיין אפילו בהגיון של תינוק בן יומו) שלאחר אפיונו כאיש מוסר, הוא מוצג כ'מפקיר את אשתו לגורלה'. איננו אבי המונותאיזם בעולם, הוא לא לחם נגד אליליות (מדרשי חז"ל הינם המצאות יש מאין בעיני המחבר - ואפשר להבין: בעיני המחבר תנאים ואמוראים פשוט מזייפים את התורה), ואחת ממעלותיו המיוחדות היא עולמו הפנימי מלא הניגודים במיטב המסורת הנוצרית הבינימינית. צר לי, אך מבחינה הלכתית מחבר מאמר כזה הינו פשוט 'מין' עפ"י הגדרותיהם של כל גאוני ישראל ושל הרמב"ם בראש!

ב. המאמר על גדעון: המחבר מציג את גדעון, כאיש שעל אף בחירתו ע"י הקב"ה מביע פקפוק על עצם שליחותו, בקיצור, איזה מין חסר שכל שהוא גם חסר כל אמונה. מסתמא בעיני המחבר הכסיל הזה, אין הקב"ה מסוגל למצא אישיות מתאימה יותר להושיע את עמו. וכל זה אינו כלום לצד הצהרות לפיהן מתגלות הודות לתולדות אישיות זו 'סתירות, מתחים וחוסר עקיבות במחקר המקרא הקלאסי, מהווים אינדיקציה למעשה החיבור המורכב של הטקסט המקראי, מתוך מקורות שונים וסותרים'. כפירה בדברי חז"ל ובמסורת ישראל כולה (אלא א"כ יואיל המחבר להודות שבעיניו שפינוזה המוחרם וביקורת המקרא הפרוטסטנטית מייצגים מסורת ישראל באופן נאמן יותר מכל התנאים והאמוראים).

ג. המאמר על דוד המלך: לא רק שירושלים נבחרת כעיר בין שאר ערי העולם כולו, ללא כל ייחודיות, ללא כל ערך רוחני, ודוד המלך ע"ה בוחר בה 'ממניעים פוליטיים', וכל מה שנאמר אלפים בשנים בעם ישראל לגבי עיר הקודש, הם דברים ש'לימים יתווספו לכך גם מסורות עתיקות המייחסות לה קדושה - המסורת על מלכי צדק מלך שלם, כהן לאל עליון הנותן מעשר לאברהם (בראשית יד: 17 - 23) וכמובן המסורת על עקדת יצחק בהר המוריה - המזוהה עם הר הבית (בראשית כב). ללא רחמנות, ללא כבוד, נרמס אאע"ה ברגל גאוה בוטא, התורה ואף עקידת יצחק, בסיס אמונת אומתנו ויסוד תפילותינו. ומי צריך ה'חמס' עכשיו כדי לשלות מאתנו זכות על עיר קודשנו עם כפריה בזויה שפלה ומעוררת סלידה כזו?!

לא מיציתי אפילו אלפית מהטקסטים המתועבים שהוצגו באתרכם, כי המחברים, כמו המציגים מסמכים אלה ומתעתדים לעשות בהם שימוש, יצרו אנציקלופדיה זוועתית של ריכוז כפירתי שלא נשמע מעולם כמוהו מצד אנשים המתיימרים להיות מאמינים. אמנם מתוך איזו שהיא בהלה זמנית אצלם, אני שומע ש'הורדו' טקסטים אלה מהאתר של משרד החינוך, ולא מכולם (עד לשבוע שעבר לפחות). אבל לא יוכל להיות ספק לאיש: מי שפרסם פעם אחת כבר חומר כזה, פסל את עצמו מלהיות איש חינוך בצבור המאמין בה, ואף אם עתה יוריד הכל מן האתר, יישאר פסול לחלוטין למלא תפקיד חינוכי, ואף למניין נוכל לספור אותו רק אם נסמוך על הפוסקים הקובעים שניתן לצרף רשעים למניין.

הכרתך תמיד כאיש מאמין, ואני רוצה לקוות שאינך שותף לתועבות אלה, ושלא בידיעתך הכל התפרסם (אם כי קשה להאמין שדבר כזה יוכל להתרחש). הרהורים רבים מתרוצצים כעת במוחי, משום שמתברר שכפית על כל מורי החמ"ד במדינת ישראל להשתתף בכנס ב'מכללת הרצוג' המפורסמת בדעותיה הפסולות לעיתים, ובזה אתה נותן לכולנו תחושה שיש לך 'אג'נדה' חדשה הפסולה לחלוטין בעיני רבים מאד מהצבור הציוני הדתי, ואני ביניהם.

לכן נראה שלא נשארת ברירה אחרת מפיטורי כל חסרי האמונה הפועלים לצדך, כי עם תכניות כאלה לא נוכל להשאיר ילדינו בחמ"ד. וכבר הודעתי בצבור שאם הורה שומע על השמעת דעות כאלה בבית ספרו של אחד מילדיו, עליו להוציא אותו מיד משם.

הנך יושב במקום בו ביכולתך להביא את חומרת הקרע העלול להיווצר בצבור הציוני דתי בעקבות יישום תכניות כאלה, ואת גודל האחריות שתרויץ על ראשו של מי שיוביל לקרע כזה. התנגדותנו היא נחרצת, ואני מקווה שברור שלא נסבול שום פשרה, ואם העובדים לצדך יעמדו על שלהם הם יביאו אותנו למה שאנו סולדים ממנו יותר מכל: למאבק חסר כל פשרות נגד ה'חמ"ד', שאם ח"ו יפתח, יהיה הרי אסון לאומי רוחני כפי שלא נראה מזמן.

לכן אני רוצה לקוות שהחמ"ד יחליט בסופו של דבר לשוב לדרך אבותינו, לדרך אמונה בה, בתורתו ובחכמיו, ולהנחות את כל העובדים וכל המורים שלא להרוס לעלות אל פסגת הר גריזים ממנו יצאו כבר בעבר די פירות באושים שהובילו לגלות ח"ו. בינתיים מה שמשרדך קבע הוא, ש'הישן יתנסך, והחדש יתחלץ'. נא חזרו בתשובה מהר מאד, זהו התיקון היחיד האפשרי העומד לרשותכם,

בכאב רב, באכזבה שאין כמותה, אבל בכל זאת בציפייה לתיקון ולהתייחסות מצדך,

הרב ד"ר אליהו רחמים זייני

ראש ישיבת ההסדר וישיבה הגבוהה שבחיפה

מרצה בכיר למתמטיקה

מרצה בכיר לתלמוד

מרצה בכיר לפילוסופיה יהודית